

A Magyar Köztársaság Legfelsőbb Bírósága a személyesen eljáró felperesnek a dr. Fülöp László ügyvéd által képviselt alperes ellen rendes felmondás jogellenessége megállapítása és jogkövetkezményei iránt a Fővárosi Munkaügyi Bíróságnál 20.M.2283/2004. szám alatt megindított és másodfokon a Fővárosi Bíróság 49.Mf.638.753/2006/3. számú közbenső ítéletével jogerősen elbírált perében az említett másodfokú határozat ellen az alperes által benyújtott felülvizsgálati kérelem folytán
- tárgyaláson kívül - meghozta a következő

k ö z b e n s ő í t é l e t e t :

A Legfelsőbb Bíróság a Fővárosi Bíróság 49.Mf.638.753/2006/3. számú közbenső ítéletét hatályában fenntartja.

I n d o k o l á s :

A Fővárosi Munkaügyi Bíróság 20.M.2283/2004/26. számú ítéletével elutasította a felperesnek a munkáltatói rendes felmondás jogellenessége jogkövetkezményei iránti keresetét.

Az elsőfokú bíróság által megállapított tényállás szerint a felperes eredeti szállításszervezői (illetve szállításvezetői) munkakörében ellátott feladatai „teljesen leszűkültek gépkocsivezetői teendőkre”, a megnövekedett gépkocsivezetői feladatok ellátására az alperes megbízással külső céget vett igénybe, az új munkavállalót raktárvezető-helyettesként, nem pedig gépkocsivezetői munkakörbe alkalmazta. Ezen tényállásból a munkaügyi bíróság az átszervezéssel és a felperes munkakörének megszüntetésével indokolt rendes felmondás jogszerűségére következtetett, arra is tekintettel, hogy nem találta bizonyítottnak a felperesnek az új ügyvezetővel való konfliktusra vonatkozó előadását.

A felperes fellebbezése alapján eljáró Fővárosi Bíróság 49.Mf.638.753/2006/3. számú közbenső ítéletével az elsőfokú bíróság

ítéletét megváltoztatta, és megállapította, hogy az alperes 2003. július 2-án kelt rendes felmondása jogellenes, és kötelezte az alperest a felperes eredeti munkakörében való továbbfoglalkoztatásra.

A másodfokú bíróság szerint a munkaügyi bíróság részben tévesen állapította meg a tényállást, mivel a tanúnyilatkozatok szerint a felperes a raktárvezető-helyettesi feladatokat is ellátta az ezen munkakört betöltő J. S. távollétében. Megállapítható volt továbbá, hogy az alperes által újonnan alkalmazott V. Zs. gépkocsivezetői munkát végez, és távollétében helyettesíti J. S.-t. Mindezekre tekintettel a másodfokú bíróság az alperesi rendes felmondást jogellenesnek minősítette, és elrendelte a felperes eredeti munkakörben foglalkoztatását. Nem fogadta el az alperesnek ez utóbbi kereseti kérelem elutasítására vonatkozó kérelmét, mivel a továbbfoglalkoztatás akadályát a per során nem bizonyította, hanem csak állította.

Az alperes felülvizsgálati kérelmében a jogerős ítélet hatályon kívül helyezését, és az elsőfokú bíróság korábbi döntésével azonos új határozat hozatalát kérte. Arra hivatkozott, hogy a perben tanúvallomásokkal bizonyította a raktárvezető-helyettesi munkakör tényleges létrehozatalát, az új alkalmazott ezen munkakörbe történt felvételét. Valótlan a felperesi munkakör megszüntetésének hiányára levont jogerős ítéleti következtetés is, mivel a külső vállalkozók bevonását bizonyította. Előadta, hogy a létszámát 16 főről a felperesi felmondással 15 főre csökkentette, a tevékenységi körébe tartozó raktározási és árukezelési minőségellenőrzési rendszerhez csatlakozás - amelyet az Európai Unió is megkövetel - tette szükségessé az átszervezést, a minőségbiztosítási követelményrendszer kötelező szabályairól 1999-ben és 2002-ben kiadott miniszteri rendeletek rendelkeztek. Érvelése szerint a munkaköri feladatok megmaradtak, de „komplex tevékenységről” lévén szó, „a munkakör ebben a formában megszűnt”, az új alkalmazott csak a külső szállítási kör kialakulásáig végez „rendszeresebben” áru fuvarozást, „később várhatóan ez a kiegészítő feladata is megszűnik”. Arra is hivatkozott, hogy az eljárás folyamán folyamatosan és közvetlen módon bizonyította a továbbalkalmazás lehetetlenségét.

A felperes felülvizsgálati ellenkérelmében a jogerős közbenső ítélet hatályában való fenntartását kérte.

A Legfelsőbb Bíróság az alperes felülvizsgálati kérelmét a Pp. 274. § (1) bekezdése alapján tárgyaláson kívül bírálta el.

A felülvizsgálati kérelem nem alapos.

Az alperes a felperessel közölt rendes felmondás okát a hatékonyabb működés érdekében történt átszervezésben és ezzel összefüggésben a felperes munkaköre megszüntetésében jelölte meg, ezért a jognyilatkozatot ezen indok alapján kellett minősíteni azzal, hogy az indok valós és okszerű voltának bizonyítása az alperest terhelte [Mt. 89. § (2) bekezdés].

A másodfokú eljárásban már nem volt vitatott, hogy a felperes eredeti szállításvezetői munkaköre írásbeli módosítás nélkül is gépkocsivezető munkakörre módosult már jóval a rendes felmondás előtt [Mt. 76. § (2) bekezdés]. A szállításvezetői munkakör J. S.-hez került, aki egyben raktárvezető is lett. A gépkocsivezetői munkakörben ketten dolgoztak, éspedig S. F. és a felperes. Az sem volt vitás, hogy az alperes 2001-től külső cégekkel fuvarozási szállítmányozási szerződéseket kötött, továbbá a felperessel közölt rendes felmondást követő napon alkalmazta V. Zs.-t raktárvezető-helyettes elnevezésű munkakörbe.

A másodfokú bíróság helytállónan fejtette ki, hogy az átszervezéssel és a munkakör megszüntetésével indokolt rendes felmondás megalapozottsága körében új munkavállaló alkalmazása esetén különös gonddal kell vizsgálni a felmondási indok valóságát. Ennek során nem a munkakörök megnevezésének, hanem a munkakörbe tartozó feladatoknak, a munkakörök tényleges tartalmának van jelentősége [Mt. 89. § (2) bekezdés, BH 2001.38.].

Az előbbiek tekintetében az alperes felülvizsgálati kérelme - tartalmát illetően - a Pp. 206. § (1) bekezdésének megsértését panaszolta, ebben a körben azonban a felülvizsgálati eljárásban nincs helye a bizonyítékok újra mérlegelésének, azaz felülmérlegelésnek [Pp. 270. § (2) bekezdés, BH 1999.44.].

A felülvizsgálati kérelem ugyanakkor egyetlen konkrét bizonyíték tekintetében sem hivatkozott iratellenes, kirívóan okszerűtlen, vagy logikátlan értékelésre. A felperes helytállónan érvelt a felülvizsgálati ellenkérelmében arról, hogy az alperes által a felülvizsgálati kérelmében megjelölt miniszteri rendeletekkel kapcsolatos érvelés nem alkalmas a felmondási indok jogszerűsége bizonyítására, hiszen ezek már korábban előírták a minőségbiztosítással kapcsolatos követelményeket.

Helytálló volt a másodfokú bíróság megközelítése abban is, hogy a gépkocsivezetői feladatok növekedése miatt a külső szállítmányozók megbízásának nem volt jelentősége, ehelyett a tanúnyilatkozatok egybevetésével az újonnan felvett munkavállaló tényleges munkakörének vizsgálata volt szükséges. Nem jogszabálysértő tehát, hogy a másodfokú bíróság S. Zs., J. S. és az érintett új munkavállaló, V. Zs. tanúnyilatkozatait minősítette perdöntőnek, különös tekintettel a munkakörük közvetlen érintettségére és a

tanúnyilatkozatok ellentmondás mentességére [Pp. 206. § (1) bekezdés, 221. § (1) bekezdés].

Ezen tanúnyilatkozatok okszerű és életszerű mérlegelése alapján megállapítható volt, hogy V. Zs. a munkakörének raktárvezető-helyettes megnevezése ellenére a felperesével azonos munkaköri feladatokat vett át (J. S. tanúnyilatkozata: V. Zs.-t „úgy vették fel, mint gépkocsivezetőt, és az én távollétemben neki kellett helyettesíteni”, ..."korábban is volt két gépkocsivezető, majd a felperest elküldték, utána megint lett két gépkocsivezető úgy, hogy abból az egyik V. Zs., egyben szükség esetén a helyettesem is volt"; V. Zs. tanúnyilatkozata: „tekintettel arra, hogy (raktárvezető) helyettesi feladatokat látom el, gépkocsivezetői feladatokat is ellátok, ami árukiszállítást jelent”).

Mindezekből a másodfokú bíróság megalapozottan következtetett a rendes felmondás indoka alperes általi bizonyítottságának hiányára, amelyre egyébként az alperesi felülvizsgálati kérelemben előadottakból is következtetni lehet („az új alkalmazott csak a külső szállítói kör kialakulásáig végez rendszeresebben árufuvarozást, később várhatóan ez a kiegészítő feladata megszűnik”). Az alperesi nyilatkozatból arra lehet következtetni, hogy a rendes felmondáskor annak indoka még nem állt fenn, a későbbi körülmények a korábbi indok valótlanságát már nem érinthetik.

Téves az alperes felülvizsgálati érvelése a továbbfoglalkoztatás lehetetlenségének „folyamatos” bizonyítottságáról, mivel ezt a körülményt a perben önállóan kell bizonyítani arra az esetre, ha a felmondás jogellenesnek bizonyul [Mt. 100. § (1) és (2) bekezdés].

A kifejtettekre tekintettel a Legfelsőbb Bíróság a Pp. 275. §-ának (3) bekezdése alapján a jogerős közbenső ítéletet hatályában fenntartotta.

A közbenső ítéletre tekintettel a felülvizsgálati eljárás költségéről és illetékéről nem kellett rendelkezni.

Budapest, 2008. június 11.

Dr. Tallián Blanka s.k. a tanács elnöke, Dr. Tálné dr. Molnár Erika s.k. előadó bíró, Dr. Mészárosné dr. Szabó Zsuzsanna s.k. bíró

A kiadmány hitelélül:

tisztviselő